

Р Е Ш Е Н И Е

№ 563

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 31.07.2014 г.

Административен съд-Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и трети юли, две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

Членове: Емилия Иванова

Ивайло Иванов

при секретаря Т.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Цветков, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. № 465 по описа за 2014 г.** на Административен съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на **С.С.Ц. ***** срещу решение № 17 от 17.04.2014 год. , постановено по н.а.х.д. №13/2014 г. по описа на Районен съд-Трън. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №250/11.12.2013 г. на Началник РУП гр.Трън, с което на касатора за нарушение по чл. 21, ал. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание: “глоба” в размер на 400 лв. на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от ЗДвП. За констатираното нарушение на водача са отнети и дванадесет контролни точки на основание Наредба Из-2539 на МВР.

В касационната жалба се твърди, че решението на първоинстанционния съд е неправилно и незаконосъобразно. При постановяването му са допуснати нарушения на материалния закон, подробно изброени при обжалването. Въз основа на тези твърдения се иска отмяна на атакуваното решение, както и на наказателното постановление.

Ответникът по жалбата – Началник РУП - Трън, редовно призован не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура - Перник, дава заключение, че жалбата е основателна и решението на Районен съд - Трън, следва да бъде отменено, като неправомерно и незаконосъобразно.

Административен съд - Перник, като разгледа делото по реда на чл. 217 и сл. от АПК и взе предвид наведените от жалбоподателя касационни основания, след преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното

разглеждане по същество. Пред касационната инстанция страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Изложените от жалбоподателя доводи за атакуване решението на районния съд, съставляващи касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 във вр. с ал. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, не се споделят от настоящия касационен състав.

Районен съд – Трън, на база на представените и събрани по делото доказателства е приел, че същите, преценени поотделно и в съвкупност са непротиворечиви и изясняват всестранно и пълно релевантните по делото обстоятелства. Въз основа на тях е намерил за безспорно установено, че на 06.12.2013 г. в 15.52 ч. С.С.Ц.*** управлява лек автомобил със скорост от 112 km/h, при ограничение на скоростта 50 km/h, валидно за населено място. Нарушението е установено с техническо средство трафик радар от служители на РУП – Трън, показана е на водача и след това му е съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

При така установеното от фактическа страна, районният съдия е намерил от правна такава, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени при спазване изискванията на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, в необходимата форма и без допуснати съществени процесуални нарушения, ограничаващи правото на защита на наказаното лице или опорочаващи издадения правораздавателен акт, които да се явяват основание за неговата отмяна или изменение.

Административен съд – Перник, споделя изцяло позицията на въззивния състав по следните съображения:

Настоящият състав намира, че районният съд е изпълнил задължението си да събере достатъчно и безпротиворечиви доказателства, въз основа на които е направил извода си, че нарушението, за което е ангажирана отговорността на жалбоподателя, е безспорно установено.

Съгласно чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред, когато е нарушен законът, а съгласно чл. 348, ал. 2 от НПК, нарушение на закона има, когато той е приложен неправилно или не е приложен закон, който е трябвало да бъде приложен. В настоящият случай касационната инстанция намира, че районният съд не е нарушил закона при неговото приложение. Нарушението правилно е преценено като подведено под съответните му норми на ЗДвП, указващи правилата за движение по пътищата, свързани с избора на скоростта за движение. Тезата на жалбоподателя, че не е безспорно доказано извършеното нарушение и че отчетената скорост не може да е на управлявания от него автомобил не се споделя от настоящата касационна инстанция. Както и не се обосновават с доказателствата по делото твърденията, че техническото средство, с което е установена превишената скорост е негодно.

Административните нарушения свързани с неспазване правилата за движение и поведението на водачите, свързано с избора на скорост на движение, се установяват чрез използване на технически средства. Процесното нарушение е установено с техническо средство – радарен скоростомер, признат от Закона за измерванията като средство, предназначено за контрол на скоростта на моторните превозни средства. Нормата на чл. 165, ал. 2, т. 6 от ЗДвП указва, че определените от министъра на вътрешните работи служби имат право при изпълнение на функциите си и за установяване на нарушенията по ЗДвП, да използват технически средства или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на МПС-во. Използваният в настоящия случай Трафик Радар TP4D, с фабричен №330/02, видно от представените по делото доказателства, е средство за измерване от

одобрен тип, което е технически пригодно. От всичко това се следва, че нарушението е установено с признато и позволено от закона, годно средство за измерване. Въпреки твърденията си, жалбоподателят не е представил пред съда доказателства, че това не е скоростта на управлявания от него автомобил. Разпечатката на радарния скоростомер, която кореспондира като данни с АУАН и НП, правилно са приети от съда като доказателствени средства, относно съдържащите се в тях факти. Същите са само допълнени от свидетелските показания на актосъставителя и свидетеля по АУАН.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове по с.з. имат доказателствена сила до установяване на противното пред административнонаказващия орган. Такова установяване от жалбоподателя пред АНО не е провеждано, като дори не са представени възражения в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН. Вярно е, че това обстоятелство не следва да се тълкува във вреда на лицето, но то е довело до произнасяне на АНО само по констатациите в АУАН. В производството пред съда се изключва единствено предварително дадената доказателствена сила на редовно съставения АУАН, но не и годността му като основно доказателствено средство, след извършване на проверка от решаващия състав за неговата законосъобразност и относимост към спора. Затова и съдът в изпълнение на задължението си да дири обективната истина, без да обвързва определени документи с предварително установена доказателствена сила, е събрал необходимите и относими доказателства, преценил ги е обективно и в тяхната съвкупност и е стигнал до крайният извод, че нарушението е безспорно установено, а нарушителят следва да понесе законната санкция за това.

Споделят се и изложените от ТРС мотиви относно размера на определеното административно наказание. В ЗДвП изчерпателно са изброени размера и вида на санкциите. С оглед констатираното нарушение правилно е определено и наложеното наказание, така както е посочено в нормата на чл.182,ал.1, т.6 от ЗДвП.

Предвид всичко гореизложено, при разглеждането на делото пред касационния съд и извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК по отношение на валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, пороци, които да съставляват касационни основания за отмяна на потвърдителното решение на Районен съд - Перник, не се установиха. Поради това атакуваният съдебен акт, като правилен и законосъобразен, следва да бъде оставен в сила, а касационната жалба отхвърлена като неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК,
Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №17 от 17.04.2014 г. по описа на Районен съд-Трън, постановено по н.а.х.д. № 13/2014 г., с което е потвърдено наказателно постановление №250/11.12.2013 г., на Началник РУП - Трън, издадено срещу С.С.Ц. за нарушение по чл.21, ал.1 от ЗДвП.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ:

/п/

